

ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΟΤΣΙΚΑΣ

Με αυλούς και μάρμαρα

Cundu Luna Vini: Οι παραγωγοί

Sylvia Kouvali, Πειραιάς

Ιούνιος 2026

Η Θεσσαλία, που απλώνεται στους πρόποδες του Ολύμπου, είναι ένας απέραντος κάμπος.

Ο Τότσικας έχει περάσει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στη Λάρισα, την πρωτεύουσα αυτής της πεδιάδας, δημιουργώντας έργα με τα υλικά που του προσφέρει απλόχερα η πατρίδα του: τη γη, τη φωτιά, τους ανέμους, μηχανές, εργαλεία και μαζί η απέραντη άγρια φύση της τέχνης και της φαντασίας του.

Δημιουργώντας έργα από τη δεκαετία του '70 μέσα σε αυτό το τοπίο και σε αρμονία με αυτό, εκφράζεται με συνέπεια σε μια γλώσσα που καθορίζεται από τον τόπο. Με ελάχιστο εγωισμό, αλλά με την επιμονή ζώου, μια ιδιότητα που στην ανθρωπότητα εξαφανίζεται ραγδαία, έχει εδραιώσει τον εαυτό του και την τέχνη του σε ένα περιβάλλον όπου ο χώρος διαβίωσης και εργασίας γίνονται ένα, έτσι, έτσι που τα όρια εξαφανίζονται. Το σπίτι και το εργαστήριο συγχωνεύονται σε μια συγχορδία υλικών που αψηφούν την ιεραρχία, παράλληλα με τον αέναο κύκλο της φύσης που καθορίζει τη χαλαρότητα των πραγμάτων.

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι υπό τη φροντίδα του η εντροπία εκδηλώνεται στο έπακρο, ή, όπως λέει ο ίδιος, η γεωμετρία του χάους.

Όταν αναρωτιέται κανείς ποιος Ολύμπιος θεός θα μπορούσε να είναι ο Τότσικας, είναι δύσκολο να απαντήσει. Είναι ένα κράμα Ήφαιστου, Διόνυσου και Απόλλωνα.

Θα μπορούσε να είναι κοινοτοπία, αν και στην περίπτωση του Τότσικα η εργασία του με τη γη, τον άνεμο και τη φωτιά δημιουργεί υπερβατικά, σύγχρονα έργα.

Στο studiolo παρουσιάζουμε μια πρόσφατη σειρά έργων, μια σειρά από επιτοίχια έργα, τα οποία αναδύθηκαν μέσα από αυτή την εντροπική μάζα.

Με δύο υλικά που παραπέμπουν στο αρχαϊκό και έχουν τις ρίζες τους στην ιστορία αυτού του τόπου, αυτό το σώμα έργων συνδυάζει ακατέργαστες μαρμάρινες πλάκες με χάλκινα μουσικά όργανα κατασκευασμένα από τον ίδιο τον καλλιτέχνη.

Μία σειρά από φαινομενικά ναΐφ και απλές συνθέσεις, μας μεταφέρει στις απαρχές του χρόνου· αυτό το σώμα έργων ξυπνάει την αρχέγονη συνείδηση. Και η ανθρώπινη συνείδηση βρίσκεται πολύ κοντά στη φύση, όπως ο Τότσικας. Υπάρχει κάτι πολύ αθώο και παιδικό στον αυλό· είναι ένα μουσικό όργανο που το παίζουν οι βοσκοί και τα παιδιά. Το μάρμαρο προέρχεται από τα βουνά, όπου γεννήθηκε η μουσική, μέσα στις σπηλιές, δίπλα στα ποτάμια και κάτω από τα δέντρα.

Το σώμα υπονοείται, η ενεργοποίησή του μέσω από αυτό, και όλες οι πράξεις λαμβάνουν χώρα στη φαντασία.

Αυτή είναι η τέταρτη έκθεση του Θανάση Τότσικα με την γκαλερί.